

РЕШЕНИЕ

№ 8045

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2897** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ. Производството е образувано по жалба на О. А. С. угли, гражданин на У., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], кантора 210 срещу отказ рег. № 5364р-4692, екз. № 3/15.02.2024 г. за издаването му на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 1, във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. 7, ал. 5, във вр. чл. 5, ал. 2, т. 1, във вр. чл. 16, т. 3 от Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност, доколкото е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 538900-1340/04.12.2023 г. , жалбоподателят е имал издадено разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник. Административният орган е приел, че разрешението за продължително пребиваване на жалбоподателя на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник, е със срок на валидност до 11.02.2024 г. и съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ, нов достъп до пазара на труда за един и същ работник – гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по [този закон](#), се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по-кратък от три месеца за сезонни работници – след достигането на максимално допустимия

срок от 9 месеца в рамките на всеки период от 12 месеца. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на административния акт, поради противоречието му както с процесуалните правила по издаването му, така и с материалния закон. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление рег. № 538900-1340/04.12.2023 г. жалбоподателят е поискал от директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, да му издаде разрешение за продължително пребиваване в Република България и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа". Страните не спорят, че с отказ за издаването му на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, заявлението е отхвърлено. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 1, във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. 7, ал. 5, във вр. чл. 5, ал. 2, т. 1, във вр. чл. 16, т. 3 от Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност, доколкото е прието, по които факти не се спори, че при подаване на заявлението с рег. № 538900-1340/04.12.2023 г. , жалбоподателят е имал издадено разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник. Безспорно е приетото от административния орган, че разрешението за продължително пребиваване на жалбоподателя на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник, е със срок на валидност до 11.02.2024 г. Съдът приема, че процесният административен акт – отказ е издаден в необходимата форма и от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ и заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г. за делегиране на права на зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Съдът приема, че отказът е издаден законосъобразно на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 1, във вр. чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ във вр. 7, ал. 5, във вр. чл. 5, ал. 2, т. 1, във вр. чл. 16, т. 3 от ЗТМТМ, доколкото правилно е прието, че при подаване на заявлението с рег. № 538900-1340/04.12.2023 г. , жалбоподателят е имал издадено разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник. Правилно административният орган е приел, че разрешението за продължително пребиваване на жалбоподателя на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник, е със срок на валидност до 11.02.2024 г. и съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ, нов достъп до пазара на труда за един и същ работник – гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по [този закон](#), се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по-кратък от три месеца за сезонни работници – след достигането на

максимално допустимия срок от 9 месеца в рамките на всеки период от 12 месеца. Правилно е съобразена и разпоредбата на чл. 16, т. 3 от ЗТМТМ, според която разделът "Единно разрешение за пребиваване и работа" не се прилага за лицата граждани на трети държави, получили разрешение за сезонен работник, доколкото към датата на подаване на изготвянето на становището на Агенция по заетостта, жалбоподателят е бил с валидно разрешение за сезонен работник, но и защото за тези лица е валиден особеният режим по цитирания чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ. Съгласно цитираните чл. 7, ал. 5 и чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, достъпът до трудовия пазар на Република България от чужденци се разрешава по реда на ЗЧРБ – от органите на МВР, но след положително писмено становище от изп. Директор на Агенция по заетостта. Така, съгласно цитирания чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Както се посочи по-горе, по административната преписка е приложено такова отрицателно становище, доколкото са установени горесцитираните факти по наличие на неизтекло разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24к от Закон за чужденците в Република България, като сезонен работник. Както се посочи по-горе, правилна е преценката на административния орган, че съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ, нов достъп до пазара на труда за един и същ работник – гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсещо работа лице по този закон, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта за период, не по-кратък от три месеца за сезонни работници – след достигането на максимално допустимия срок от 9 месеца в рамките на всеки период от 12 месеца. В този смисъл, неоснователни са възраженията на жалбоподателя, основание на чл. 24, ал. 3 и ал. 4 от ЗЧРБ, според които: не се изисква чужденецът с разрешено право на пребиваване в страната при първоначално кандидатстване за разрешение по ал. 1 да е извън територията на Република България. Не се изисква чужденецът да е извън територията на Република България и при последващо кандидатстване за разрешение по ал. 1; заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, срокът за подаване на заявлението е до два месеца преди изтичане на пребиваването му. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца. Посочените хипотези не вземат предвид особения случай, когато именно чужденец с разрешение за продължително пребиваване като сезонен работник подава заявление за

продължително пребиваване в Република България и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа". В тези случаи следва да се съобрази особената норма на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ и уредения в нея срок на прекъсване на заетостта, като задължителна предпоставка за уважаване на заявлението за разрешение за продължително пребиваване в Република България и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и издаденият отказ на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и от ЗЧРБ е законосъобразен.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски от 100 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на О. А. С. угли, гражданин на У., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], кантора 210 срещу отказ рег. № 5364р-4692, екз. № 3/15.02.2024 г. , издаден от зам. директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА О. А. С. угли, гражданин на У., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], кантора 210 да заплати на ДИРЕКЦИЯ „МИГЛАЦИЯ“-МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: